

ŚWIETLIK

PISEMKO KATECHETYCZNE
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 3 W DARŁOWIE
POD PATRONATEM PARAFII ŚW. GERTRUDY

NR 4 (32)

Wielki Post 2011

Do końca nas umiłował

Kochani Świetlikowcy!

Witamy po feriach. Mamy nadzieję, że minęły spokojnie bez nieprzyjemnych zdarzeń. Na pewno były udane i każdy z Was odpoczął i nabrał sił do pracy. Teraz czas wrócić do pracy, by ten drugi semestr wykorzystać jak najlepiej. Życzymy wszystkim sukcesów w nauce i samych dodatnich punktów z zachowania.

Ten numer Świetlika porusza tematy związane z rozpoczynającym się 9 marca Wielkim Postem. Polecamy także życiorys św. Gertrudy i jej rodziny, dzięki której wyrosła na świętą. Zaś w stałym cyklu tego roku liturgicznego "W Komunii z Bogiem" wyjaśniamy gesty liturgiczne i rodzaje modlitw. Jest też oczywiście krzyżówka. Miłej lektury!

Wielki Post

Środa Popielcowa

rozpoczyna w Kościele Wielki Post. Wielki, bo trwa 40 dni. Liczba ta znana jest w Biblii, gdzie używana była na określenie odpowiedniego czasu przygotowań przed czymś ważnym i odliczała właściwy święty czas należny Bogu. Czterdzieści dni Jezus pościł na pustyni przed swoją publiczną działalnością. Czterdzieści lat naród wybrany szedł przez pustynię ku Ziemi Obiecanej, czterdzieści dni trwało oczyszczenie Maryi. Jest to czas wystarczający, aby przeżyć czas nawrócenia, modlitwy i pokuty.

Wielki Post jest czasem pokuty, przygotowującym nas do przeżycia najważniejszych dla katolików Świąt Wielkanocnych. Sposobem na dobre przeżycie tego czasu jest realizacja trzech najważniejszych uczynków, którymi są:

Wielki Post jest czasem pokuty, przygotowującym nas do przeżycia najważniejszych dla katolików Świąt Wielkanocnych. Sposobem na dobre przeżycie tego czasu jest realizacja trzech najważniejszych uczynków, którymi są:

- **Post** – dobrowolna rezygnacja z jakiejś przyjemności.
- **Jałmużna** – ofiara dla biednych i potrzebujących
- **Modlitwa** – rozmowa z Bogiem

Przeżywanie Wielkiego Postu rozpoczynamy od obrzędu posypania głowy popiołem. Popiół już w Biblii znany był jako symbol pokuty. To właśnie w popiele zasiadł ubrany w wór pokutny król Niniwy na znak pokuty (Jon 3,6). Kiedy kapłan posypuje nam głowę popiołem wypowiada słowa: "Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię".

Słowa te są dla nas wezwaniem do przemiany naszego życia, a czas Wielkiego Postu ma być dla nas ku temu okazją. Dawniej podczas tego obrzędu wypowiedane były "Z prochu powstałeś i w proch się obrócisz". Słowa te miały uświadomić wiernym konieczność nawrócenia.

WYBRANE POLSKIE ZWYCZAJE WIELKOPOSTNE:

Wielki Post od dawna rozpoczynał się od posypania głów popiołem, rozdania resztek **zapustnych** biesiad i zakończenia karnawału. Kobiety przez sześć tygodni zdobiły się czarną biżuterią. W czasie postu niedozwolone było granie wesołych piosenek. Jeśli już, to smutne melodie. Dawniej chowano zabawki dzieciom, zostawiając jedynie te najbardziej zniszczone, a zamiast bajek czytano im żywoty świętych. W czasie postu chleb smarowało się powidłami lub maczano go w oliwie, piło się herbatę lipową, zamiast deserów jedzono małe ciasteczka zwane „wiekuistymi”, ponieważ można je było jeść w pół roku po upieczeniu.

Dziś

Wielki Post jest czasem pokuty, a dawne zwyczaje często trochę powierzchowne przerodziły się w bardziej duchowe przeżywanie nawrócenia. Życzymy wszystkim dobrego przeżycia Wielkiego Postu i przygotowania się do Świąt Zmartwychwstania Pańskiego!

Kamila Cabaj kl. VIC

Szkolne rekolekcje wielkopostne w naszej szkole to czas szczególny. Odbywają się one w trzech turach: kl. V-VI, kl. III-IV, kl. I-II po dwa spotkania: w szkole z animatorami i w kościele z Ojcem Rekolekcjonistą.

Podczas spotkania w szkole animatorzy wprowadzają nas w poszczególne tematy rekolekcji. Po spotkaniu w szkole czas na przejście do kościoła św. Gertrudy, gdzie wysłuchamy nauki prowadzonej przez Ojca Rekolekcjonistę ks. Tomasza Konstanciuka z parafii św. Barbary w Łęcznej.

Pamiętajmy, że nasza postawa podczas rekolekcji jest świadectwem naszej wiary. Oby nikogo z nas nie musieli upominać nasi wychowawcy. Owocnego przeżywania rekolekcji!

Rekolekcje Wielkopostne w naszej "Trójce"

Rekolekcje w naszej szkole odbywać się będą w dniach **14, 15, 16 marca** według następującego planu:

Kl. V i VI

Godz. 9⁰⁰ - spotkanie w szkole

Godz. 10⁰⁰ - 11⁰⁰ - nabożeństwo w kościele

Kl. III i IV

Godz. 10⁰⁰ - spotkanie w szkole

Godz. 11⁰⁰ - 12⁰⁰ - nabożeństwo w kościele

Kl. I i II

Godz. 11⁰⁰ - spotkanie w szkole

Godz. 12⁰⁰ - 13⁰⁰ - nabożeństwo w kościele

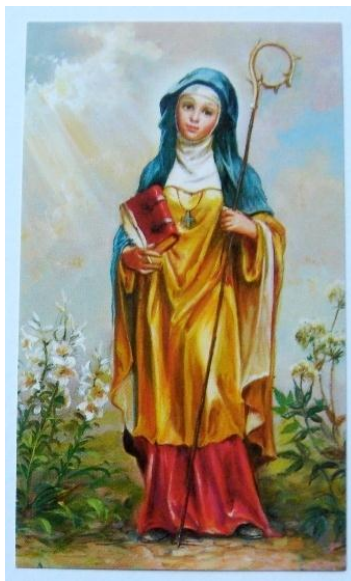
Przynosimy kredki, mazaki, długopisy, nożyczki, klej oraz pozytywne nastawienie.

Św. Gertruda i jej święta rodzina

17 marca parafia św. Gertrudy ma swoje święto - Odpust parafialny, który obchodzony jest we wspomnienie św. Gertrudy, patronki parafii. Chcielibyśmy przedstawić Wam postać tej świętej i jej rodzinę, która miała na nią olbrzymi wpływ.

Św. Gertruda urodziła się w 626 r. w wyjątkowej rodzinie, która dając jej świadectwo swej wiary w Boga była źródłem rozwoju wiary Gertrudy. Można powiedzieć, że wychowując się w takiej rodzinie Gertruda była skazana na świętość. Wszyscy członkowie tej rodziny byli bardzo wierni i nie wstydzili się tego, a nawet wprost przeciwnie wielokrotnie dawali temu świadectwo.

Ojciec św. Gertrudy - św. Pepin z Laden Starszy był jako majordomus powiernikiem królów francuskich. Zastąpił z krzewienia wiary w całej Europie. Odważnie stawał w obronie wiary, prawdy i sprawiedliwości. Narażał się nawet na gniew królów kiedy wytykał im ich grzechy. Tak było, gdy upomniał króla Dagoberta I, że cudzołoży. Został za to wygnany z dworu i zmuszony do przejścia na emeryturę. Wygnanie cofnął syn Dagoberta i Pepin został na dworze, aż do swojej śmierci.

Matka św. Gertrudy - św. Iduberga była bardzo pobożną kobietą. Starła się wychować swoje dzieci na dobrych chrześcijan. Po śmierci męża znalazła się w trudnej sytuacji. Wielu ludzi zazdrościło jej pozycji i bogactwa, które odziedziczyła. Za radą biskupa austrijskiego Amada wybudowała klasztor i kościół w Nivelles koło Brukseli. Zamieszkała w nim wraz z córką Gertrudą.

Gertruda już jako dziecko przewyższała swe rówieśniczki w pobożności. Kiedy doszła do lat dojrzałych, starał się o jej rękę syn księcia austrijskiego. Sam król wstawiał się za nim. Lecz Gertruda, która już jako dziecko poświęciła się Panu Bogu, oświadczyła stanowczo, że za męża w ogóle wychodzić nie myśli. *"Obralam już sobie, tak mówiła, nieśmiertelnego Oblubieńca, i Jemu przyrzekłam wierność"*.

Kiedy wstąpiła do klasztoru dawni nieprzyjaciele starali się wszystkimi siłami, by Gertrudę odwieść od stanu zakonnego. Wtedy matka

ostrzygła Gertrudzie na jej prośbę włosy. Tego samego dnia złożyły obie śluby zakonne. W krótkim czasie za przykładem Gertrudy wstąpiło do klasztoru wiele znakomitych panien. Gertruda została przełożoną nowego klasztoru. Nawet matka poddała się pod jej kierownictwo.

Gertruda jako ksieni była przykładem dla wszystkich sióstr. Pomimo choroby często pokutowała i pościła. Znając dokładnie naukę wiary, wykladała ją siostrzynom zakonnym. Pismo Święte prawie całe umiała na pamięć. Dużo czasu spędzała na modlitwie. Pewnego razu, gdy się modliła siostry ujrzały nad jej głową świetliste koło. Z majątku, który odebrała po matce, budowała kościoły i szpitale, wspierała wdowy, sieroty i biednych. Gromadziła przy klasztorze uczonych.

Kiedy Gertruda poczuła, że choroba uczyniła ją niezdolną do wypełniania obowiązków przełożonej, przekazała swój urząd swojej wychowance i siostrzenicy Wilfertrudzie, sama zaś oddała się teraz wyłącznie modlitwom i umartwieniom. Trzy lata żyła jeszcze w klasztorze jako przykład i wzór największego oddania się Bogu. Po całonocnej modlitwie roku przyjęła Komunię Świętą. Zmarła 17 marca 659 roku w czasie słuchania Mszy Świętej mając 33 lata. Została pochowana zgodnie z jej życzeniem w

samej włosiennicy w jednym z trzech kościołów Nivelles, które ufundowała, w kościele p.w. św. Piotra. To w jej grobie znaleziono najstarszy różaniec. Na zdjęciu

obok przedstawiono reliwiarz św. Gertrudy.

Dzięki wychowaniu jakie otrzymała św. Gertruda w domu rodzinnym została świętą. Oby każdy z naszych czytelników miał taki przykład wiary w swoim domu!

W Komunii z Bogiem

Gesty liturgiczne - Pokłon

Pokłon bardzo często stosowany jest w liturgiach wschodnich. Uważa się go tam za zwyczajny znak głębokiego szacunku i uwielbienia. W liturgii rzymskiej natomiast pokłon jest znakiem zarówno głębokiego szacunku, jak również usposobienia pokutnego, szczególnie wtedy, gdy ma on związek z prośbą o oczyszczenie z grzechów (w sakramencie pokuty, spowiedzi powszechnej, przy akcie pokuty we Mszy św. itp.).

Sklon głowy - skłaniamy głowę, kiedy przynosimy jakiś przedmiot liturgiczny kapłanowi, np. podczas przygotowania darów ofiarnych. Skłon głowy jest znakiem szacunku i uprzejmości. Skłaniamy głowę, gdy wypowiadamy razem imiona Trzech Osób Trójcy Świętej, gdy wypowiadamy imię: Jezus, Maryja, świętego, którego przypada wspomnienie, święto lub uroczystość.

Sklon ciała (ukłon głęboki) - przy tym pokłonie zginamy głęboko głowę i ramiona. To również jest znak czci i uwielbienia.

Piotr Dudziński kl. VIC

Formy Modlitwy –modlitwa prośby

Każdy z nas wie, co to jest prośba. Nie raz pewnie prosiliśmy o coś mamę, tatę, nauczycieli czy rodzeństwo. Zazwyczaj, gdy o coś prosimy jest to dla nas ważne.

Modlitwa prośby to modlitwa, w której modląc się prosimy o coś Boga. Często odmawia się ją np. w momentach zagrożenia życia, przypadkach dramatycznych lub po prostu prosząc o zdrowie dla bliskiej nam osoby. W modlitwie możemy prosić o pomoc dla nas bądź dla naszych bliskich.

Modlitwa w Wielkim Poście

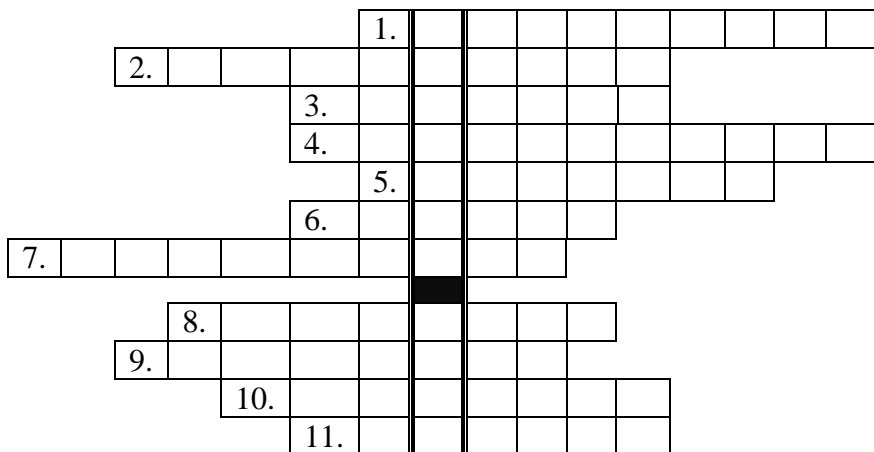
Droga krzyżowa – W piątki Wielkiego Postu przezwyciężmy trud drogi do kościoła, żeby uczestniczyć w nabożeństwie. Postarajmy się, aby rozważanie stacji drogi krzyżowej nie było tylko pobożnym uczuciem chwili, lecz modlitwą serca, która zaowocuje w konkretnych czynkach codziennych.

Gorzkie żale – Co tydzień w niedzielę śpiewamy o męce Pana Jezusa, którą rozpoczął w Ogrójcu aż po Kalwarię. Śpiewamy o Jezusie Baranku ofiarnym, o Jego Matce i także o duszy oziębłej człowieka, za którą Pan Jezus cierpiał, aby ją zbawić.

Kornelia Rybarczyk, Katarzyna Szalankiewicz kl. VIC

BIBLIJNE ŁAMANIE GŁOWY!

W poprzednim numerze prawidłowa odpowiedź z krzyżówki brzmiała: *Gwiazda Betlejemska*. Nagrodę za poprawną odpowiedź wylosował Dawid Białk z kl. VC. Rozwiązania tej krzyżówki składamy do katechetów do 20 marca.

1. Nazwa ogrodu, do którego Jezus przyszedł wraz z uczniami? (Mt 26,36)
2. Miejsce, w którym Piłat przesłuchiwał Jezusa. (J 18,33-35)
3. Słowo to wypowiedział Jezus zanim podano mu ocet (J19,38)
4. Jaki płaszcz narzucili na Jezusa żołnierze? (Mt 27,28)
5. Pełnił urząd arcykapłański w roku, w którym pojmano Jezusa (J18,13)
6. Na łodygę tej rośliny nałożono gąbkę nasączoną octem (J 19,29)
7. Z tego miasta pochodził Józef, który poprosił Piłata o ciało Jezusa (J19, 38)
8. Jego teściem był Jetra kapłan Madianitów (Wj 3,1)
9. Hebrajska nazwa miejsca, na którym Piłat wydał wyrok na Jezusa (J19,13)
10. Imię sługi arcykapłana, któremu Szymon Piotr odciął ucho (J 18,10-11)
11. Za jakim potokiem leżał ogród, do którego Jezus poszedł z uczniami (J 18,1)

Krzyżówkę przygotowali:
Kornelia Rybarczyk,
Katarzyna Szalankiewicz
Filip Mordacz kl. VIC